

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/185/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203575
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203575.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu CD Consulting s. r. o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanej U. V., V. XX, o zaplatenie 931,87 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 12C/355/2013-76 z 28.11.2014 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.
Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 937,87 € spolu so 6 % ročným úrokom od 21.11.2014 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 1/3 % zmenkovej sumy, teda 3,11 €, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie proti výroku, ktorým súd zamietol zmenkový úrok v sadzbe 0,25 % denne zo zmenkovej sumy, proti výroku, ktorým súd zamietol 6 % ročný úrok do dňa doručenia žalobného návrhu žalovanej, ako aj voči výroku o nepriznaní mu náhrady trov konania. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, o. i.: Zmenka na videnie je splatná pri predložení, na platenie musí byť predložená do 1 roku od dátumu vystavenia, ale vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu (čl. I. § 34 ods.1 v spojení s § 77 ods.1 zák.č.191/50 Sb. Zákona zmenkového a šekového). V prípade žalovanej zmenky určil vystaviteľ pre predloženie zmenky na platenie lehotu 4 roky odo dňa vystavenia. Zo žaloby vyplýva, že remitent predložil žalovanej zmenku na platenie. Doložka bez protestu, ktorá je na zmenke napísaná, zbavila remitenta povinnosti urobiť protest pre neplatenie a súčasne preniesla dôkazné bremeno na preukázanie, že lehoty neboli dodržané na žalovanú (čl. I. § 46 ods.1,2 v spojení s § 77 ods.1 Zák. zmenkového a šekového). Za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj jej uplatnenie na súde. V zmenkách splatných na videnie môže vystaviteľ podľa čl. I § 5 v spojení s § 77 ods.2 Zák. zmenkového a šekového ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. Úroková miera bola v zmenke uvedená sadzbou 0,25 % denne, t. j. 91,25 % ročne. Zák. zmenkový a šekový výšku úrokovej miery, ktorú je možné ustanoviť vistazmenke, neupravuje, jej určenie ponecháva na vystaviteľa. Rovnako neupravuje koniec lehoty na úročenie, preto ak nie je v úrokovej doložke koniec úročenia stanovený, zmenková suma sa úročí až do splatnosti zmenky, keďže od splatnosti až do zaplatenia dlhu preberá uhradzovaciú funkciu postihový 6 % úrok. V prípade, ak Zák. zmenkový a šekový ako osobitný predpis neobsahuje inú úpravu, platnosť právnych úkonov, t.j. jednotlivých zápisov na zmenke sa spravuje všeobecnými ust. O. z. o právnych úkonoch. Pri posudzovaní úrokovej miery v úrokovej doložke na zmenke je potrebné vychádzať z § 39 O. z., skúmať, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon pre rozpor s dobrými mravmi neplatný. Zmenkový úrok, rovnako ako úrok z pôžičky alebo úveru, plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky, preto jeho výška musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nie je možné považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. Pri tomto závere

vychádzal zo skutočnosti, že v čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti nižšie ako 14 % ročne (údaj zistený z internetovej stránky NBS), ktorú sadzbu, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, resp. 91,25 % ročne, viacnásobne prevyšuje a preto úrokovú doložku na zmenke považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, podľa § 39 O. z. Podľa prvej vety čl. I § 16 ods.1 v spojení s § 77 ods.1 Zák. zmenkového a šekového o tom, kto má zmenku v rukách, platí, že je riadny majiteľ, ak preukáže svoje právo nepretržitým radom indosamentov, a to aj vtedy ak je posledný z nich blankoindosamentom. Žalobca zmenku nadobudol indosamentom (rubopisom), stal sa jej riadnym majiteľom, preto môže podľa čl. I § 48 ods.1 v spojení s § 77 ods.1 Zák. zmenkového a šekového postihom žiadať od žalovanej zaplataenie 6 % úrokov odo dňa splatnosti zmenky a odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy. Na absolútnu neplatnosť úrokovej doložky na zmenke, podľa § 39 O. z. prihliadal ex offa, aj bez návrhu, preto žalobu ohľadom 0,25 % denného zmenkového úroku zo zmenkovej sumy zamietol a žalovanú zaviazal len na zaplataenie 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, t. j. v danom prípade odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej z dôvodu, že žalobca nepredložil dôkaz, kedy pred podaním žaloby sa stala zmenka zročnou, preto mu 6 % ročný úrok priznal tak, ako je to uvedené od 21.11.2014, dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanej a nie od 24.1.2011, ako si to žalobca uplatnil v žalobe. Výrok o trovách konania oprel o § 142 ods.2 O. s. p. (jeho znenie citoval). Žalobca bol v konaní čiastočne úspešný, čo do priznanej zmenkovej istiny 931,87 € a zmenkovej odmeny, bol však neúspešný v časti nepriznaného zmenkového úroku 0,25 % denne z dlžnej sumy, čo niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu, preto o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, s poukazom na cit. ust.

Žalobca v odvolaní odvolanie uviedol: Podáva ho z dôvodu, že a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Súd dospel k záveru, že dohodnutý zmenkový úrok 0,25 % denne je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v tejto časti považuje zmenku za čiastočne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. 2. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že zmenku vystavila žalovaná. Túto dobrovoľne podpísala, pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. 3. V tejto súvislosti je na mieste poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 4. Poukázal aj na rozsudok Nejvyššího soudu ČR 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbirke soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004; aj z jeho odôvodnenia citoval). 5. V okolnostiach rozhodnutia, súdu je potrebné poukázať predovšetkým na nespornosť jej záväzku za zmenku zaplatiť. Nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je „tade“ platný a má byť priznaný v súdnom konaní. Zmenkový úrok má byť priznaný o to viac, ak žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. 6. Zároveň poukázal na podporu svojich tvrdení na doterajšie rozhodnutia okresných súdov (ďalej len OS) v skutkovo a právne obdobných veciach, v ktorých mu priznali nárok v plnom rozsahu, a to konkrétne: rozsudok OS Lučenec 13C/88/2013 z 13.2.2014, OS Revúca 3C/153/2013 zo 6.3.2014 a OS Martin 8C/198/2013 z 11.2.2014 (z ich odôvodnenia citoval). 7. Zároveň poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Nitra 5Co/16/2010 z 3.2.2010, v ktorom súd vyslovil, že zmluvná pokuta (ďalej len pokuta) 0,25 % z istiny za každý deň omeškania nie je neprimeraná vzhľadom na účel, ktorý pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Uvedený rozsudok sa síce týka inštitútu pokuty, avšak ide o majetkovú sankciu, ktorá má zabezpečiť, aby zmluvná strana zaplatila riadne a včas, a v prípade, ak sa tak nestane, slúžila ako sankcia sa nedodržanie zmluvných podmienok. V zmenke napísaný zmenkový úrok má rovnakú funkciu ako pokuta, a preto je uvedené rozhodnutie aplikovateľné na tento spor. Citoval z odôvodnenia uvedeného rozsudku. 8. Súd zároveň dospel k záveru, že žalovaná je, o. i., povinná k zaplataeniu 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, t. j. v danom prípade odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej z dôvodu, že nepredložil dôkaz, kedy pred podaním žaloby predložil zmenku žalovanej k zaplataeniu. 9. Vzhľadom na to, že súd nedoručil riadne vyjadrenie žalovanej na tlačive C a tým zmaril možnosť na jeho vyjadrenie v konaní pred súdom a ak žalovaná tvrdí, že predložené doklady o úhradách predstavujú platby na zmenku, žiada, aby svoje tvrdenie v konaní preukázala, a to predovšetkým tým, že preukáže, že zmenka bola v čase jednotlivých úhrad už splatná, teda už bola žalovanej predložená na plataenie. Zdôraznil, že dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností leží na pleciach žalovanej.

10. „Ppísal“ okolnosti predloženia zmenky na platenie v samotnom návrhu na uplatnenie pohľadávky, a to v bode 8.1 v treťom odseku, pričom zároveň vysvetlil, že keďže zmenková listina je opatrená doložkou bez protestu indosant nenechal uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. 11. V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na to, že mu nie je známe, že by niektorý z účastníkov túto skutočnosť namietal, resp. spochybňoval. Nejde teda o spornú skutočnosť. Zároveň poukázal na to, že aj v prípade, že by žalovaná (nie súd, ktorý nie je oprávnený v konaní vznášať hmotnoprávne námietky) takú námietku vzniesol, dôkazné bremeno by v takej situácii ležalo na nej a to s poukazom na čl. I § 46 ods.1 a 2 v spojení s § 77 ods.1 zmenkového a šekového zák. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok tak, že sa návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 51,45 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režijný paušál. Príloha: Rozsudok OS Revúca 3C 153/2013 zo 6.3.2014, Rozsudok OS Lučenec 13C 88/2013 z 13.2.2014, Rozsudok OS Martin 8C 198/2013.

Žalobca podaním (č.l.104) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmto súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd vydá rozsudok v skrátanom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

Podľa § 208 O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 222 ods.2 O. s. p. odvolanie môže odvolací súd vybaviť aj tak, že pripustí vzatie žaloby späť, alebo schváli zmier.

Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené opatrovníčke žalovanej 12.4.2016 (doručenka pri č.l.107), avšak sa k nemu nevyjadrila, aj keď na to bola vyzvaná uznesením 5Co/185/2015-105 z 29.1.2016, ktoré jej bolo doručené tiež 12.4.2016 (doručenka pri č.l.107).

Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1 O. s. p., možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p., pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a zistil, že čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku, ani na jeho zmenu (§ 220), lebo v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., keďže sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, preto rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania, podľa § 221 ods.1 písm. f),ods.2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov sú dané dôvody podľa § 205 ods.2 písm. a) a f) O. s. p., t. j., že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. f) O. s. p., lebo účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd rozhodnutie zruší, len ak (o. i.) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 221 ods.1 písm. f) O. s. p.] alebo súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 221 ods.1 písm. h) O. s. p.].

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí.

Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.; ďalej len Listina) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.; ďalej len Dohovor) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 201 prvá veta O. s. p.), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 205 ods.1,2 O. s. p., lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade účastník konania objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

Napadnutý rozsudok, čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe, preto je nepreskúmateľný a tak musel byť v uvedenom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania zrušený a vec musela byť v rozsahu zrušenia vrátená súdu na ďalšie konanie.

Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnené úroky zo zmenkovej sumy ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku - podľa úvahy súdu - takýto exces dosahuje. Súd má právo a povinnosť vyhodnotiť, v akej miere sú dohodnuté úroky zo zmenkovej sumy primerané, a nad rámec primeranosti žalobu v časti takýchto úrokov zamietnuť (SPOLOČNÉ STANOVISKO občianskoprávneho kolégia NS SR a obchodnoprávneho kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejnené pod č.93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015).

Povinnosťou súdu bude preto vo veci opätovne posúdiť, či zmenkový úrok 0,06 % denne a 6 % ročný zákonný úrok za obdobie od 4.12.2010, resp. 24.1.2011 do 20.11.2014 zo súm uvedených v bode 7.4.1.2. Návrhu na uplatnenie pohľadávky (č.l.2 p. v.) je primeraný, resp. v akom rozsahu, vo veci znova rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo presvedčivé a preskúmateľné, pričom sa vyrovná so všetkými skutočnosťami uvedenými v odvolaní.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p. Odvolací súd nemohol vo veci rozhodnúť z dôvodu, žeby porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods.1 a § 10 ods.1 O. s. p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietať správnosť jeho právneho názoru. Podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNU OCHRANU) ods.1 Ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí ÚS SR vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl.46 ods.1 Ústavy, Čl. 36 ods.1 Listiny a Čl.6 ods.1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejedнала v dvojinstančnom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.